

Hier staan ze...

52 beelden door
heel Nederland

Volgens een oeroude legende kan het **vrouwtje van Stavoren** maar niet tevreden zijn met wat ze heeft. Hoewel ze al stinkend rijk is, stuurt zij haar schipper uit om het kostbaarste te halen wat maar op de wereld is te vinden. Na eindeloos zoeken komt hij terug met een lading graan uit Danzig. Omdat je daar veel mensen mee kunt voeden. Het vrouwtje is woedend. Wat heeft ze daar nu aan. 'Aan welke zijde heb je het graan binnengehaald?' 'Aan stuurboordzijde', antwoordt de man naar waarheid. 'Gooi het dan aan bakboordzijde in zee!', beveelt het vrouwtje. Een voorbijganger waarschuwt nog dat dat beslist verkeerd zal aflopen. Waarop zij de gouden ring van haar vinger haalt en met een grote boog in zee gooit:

Net zo min als ik deze gouden ring ooit terug zal zien, zal ik in de bedelstand vervallen.

Een paar weken later koopt een van haar dienstmaagden een lekkere vis voor het avondeten. Tot haar grote schrik treft ze in de maag van die vis de gouden ring van haar bazin. Vanaf dat moment keert het lot zich tegen het vrouwtje van Stavoren. Zij eindigt in grote armoede.

De Vrouwe van Stavoren staat aan de haven van Stavoren.

kunstenaar: Pier Arjen de Groot

jaar: 1969

techniek: brons

Door zijn vinger in het gat van de dijk te steken, weet hij een overstroming te voor- komen.

Hans Brinker is de held uit *Hans Brinker or The Silver Skates, A Story of Life in Holland* (1885) van de Amerikaanse schrijfster Mary Mapes Dodge. Uit fascinatie voor een land onder de zeespiegel beschreef zij typisch Hollandse gewoontes en eigenaardigheden als schaatsen over bevroren water. In een van de hoofdstukken brengt een jongen uit de buurt van Haarlem pannenkoeken naar een vriend in de polder. Als het op de terugweg naar huis keihard begint te regenen, ontdekt hij een gaatje in de dijk waar water doorheen sijpelt. Als zoon van de sluiswachter weet hij hoe gevaarlijk dat kan zijn.

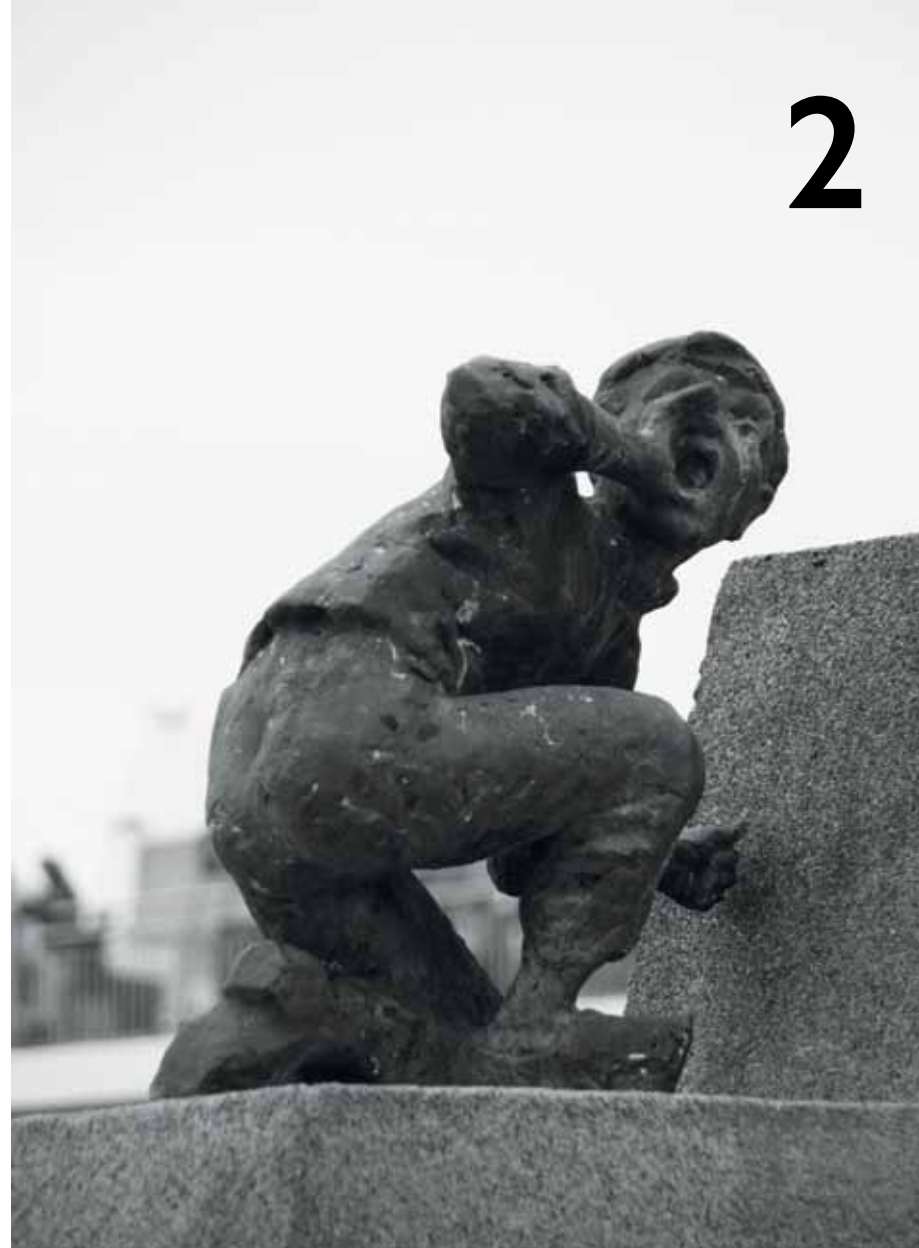
Hoewel deze held niets met Hans Brinker of schaatsen van doen heeft, komen vooral Amerikaanse toeristen graag kijken naar het jongetje dat zijn vingertje in de dijk steekt.

De jonge held staat op de Waddenpromenade in Harlingen.

kunstenaar: Johan Jorna

jaar: 1962

techniek: brons

Volgens een plaatselijke legende waren de reuzen **Manke Meine en Kromme Knillis** omstreeks het jaar 1400 een sloot aan het graven die hun nederzettingen moest beschermen. Ineens kregen ze laaiende ruzie. Manke Meine verweet zijn maat dat zijn stuk van de vaart niet recht was. Waarop Knillis zei:

Ach Krom!

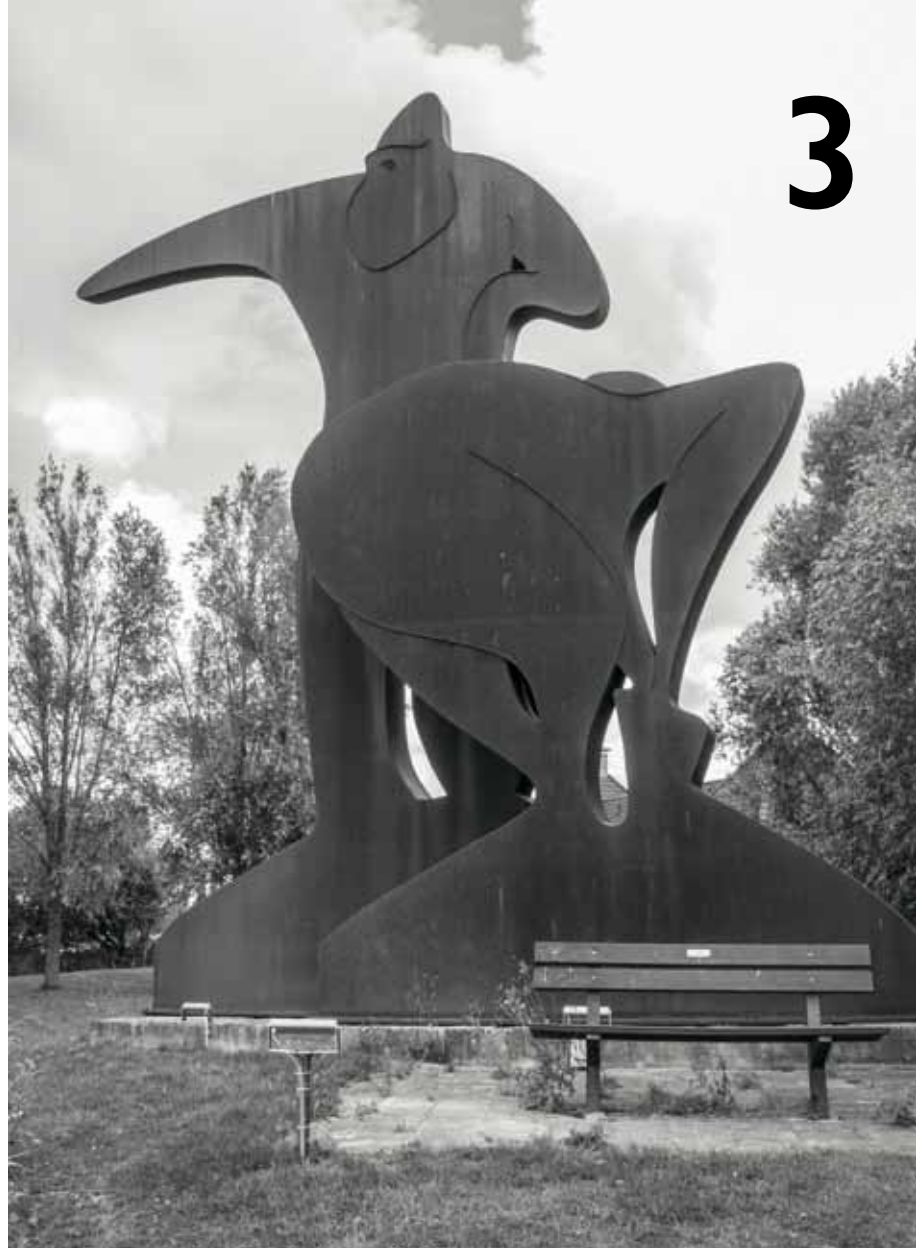
Sindsdien noemen de boeren hun dorp Akkrum.

De reuzen staan op een schiereiland in de Boarne bij Akkrum.

kunstenaar: **Jan de Wit**

jaar: 1997

techniek: plaatstaal

Watse, Wiepkje, Eeltje, Jouke, Klaas, Jetse, Bouke, Sietske, Wiebe, en Sipke

Afke's tiental is het prototype van een fel realistische roman over het leven van Harmke Feenstra-Tuinstra. De oudste dochter van deze Harmke was in dienst bij Nienke van Hichtum, pseudoniem voor Sjoukje Bokma de Boer, echtgenote van de socialist Jelle Troelstra. De verhalen die Harmke over thuis vertelde, grepen de schrijfster zo aan dat ze ze met de hele wereld wilde delen.

Moeder Afke is de spil van het gezin waarin de kinderen allemaal een handje moeten helpen. Vader Marten werkt tot 's avonds laat in het braakhok. Watse, de oudste zoon van achttien is soldaat en de zestienjarige Wiepkje dient bij een mevrouw in Leeuwarden. Eeltje werkt in de boterfabriek en ook de allerjongsten moeten hun steentje bijdragen. Hun geschiedenis begint bij de geboorte van nummer tien.

Afke's tiental staat aan de Nieuwe Leeuwarderweg in Vergea.

kunstenaar: Suze Boschma-Berkhout

jaar: 1970

techniek: brons

